सक्तिरत्र गम्यतइत्याङः वितानं कीदृशं सर्व्वश्वासौ पन्थाश्चेति सर्व्वपथः पथ्यपुरःसे इति अः सर्व्वपथं व्याप्नोतीति ढघेकादिति ईनः॥ १०१॥

न विभाय न जिह्राय न चक्लाम न विव्यथे। आघ्ना नोविध्यमानोऽपि रणान्निववृते न च॥ १०२॥

ज०म० नवि। आघ्नानः पक्षी प्रहरन् आङोयमहनइति तङ् न विभाय न भीतः तस्मान्न जिह्राय न लज्जितः सम्यङ्मया न हत इति न चक्लाम न क्लान्तः न विव्यथे व्यथोलिटीति सम्प्रसारणम् जितश्रमत्वात् विध्यमानोवा वाशब्दश्चार्थे परेण हन्यमानश्च न विव्यथे न पीडां भेजे सत्वाधिकत्वात् रणाच्च न निववृते न निवृत्तः अभग्नोत्साहत्वात्॥ १०२॥

भ० नवीत्यादि। असौ पक्षी आघ्नानः प्रहरन् न विभाय न भीतः मया ताडितोऽपि न मृतइति न जिह्राय न लज्जते स्म न चक्लाम नासमर्थोवभूव न विव्यथे न पीडितो भवति स्म विध्यमानः परेण ताड्यमानोऽपि रणात् न निववृते न निवृत्तः अभग्नोत्साहत्वात् सर्व्वत्र ठी व्यथेस्तु व्यथग्रहेति जिः आघ्नानइति आत्मा ङ्गढादढाचाहनयमइति मं किम्वा आघ्नानः शत्रुहिंसनशक्तः शक्तिवयस्ताच्छील्ये इति शानः॥ १०२॥

पिशाचमुखधौरेयं सच्छत्रकवचं रथं। युधि कद्र थवङ्गीमं वभञ्ज ध्वजशालिनं॥ १०३॥

एते प्रकीर्णकाः।